Sportul Brãilean

An 4. Nr.4 Apariţie anuală Decembrie 2012

Publicaţie realizată de Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Brăila

„Pentru fiecare persoană, sportul este un prilej de îmbunătăţire a felului său de a fi”

(Pierre de Coubertin)

Articole despre ramurile sportive:
Kaiac-Canoe
Atletism
Rugby
Handbal
Culturism
Radioamatorism
Fotbal
Sportul pentru Toţi

Publicaţie realizată sub patronajul Academiei Olimpice Române - filiala Brăila

SUMAR

Pagina 3
Interviu cu rugbyst-ul Ionel Cazan
"Avem nevoie de cât mai mulți copii care să îndrăgească acest sport..."

Pagina 4
Kaiac-Canoe: O tradiție de peste jumătate de secol la Brăila (I)

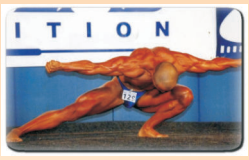
Pagina 5
"Cycling for librarios"
Sport pentru bibliotecile publice

Pagina 6
Brăila, deschizătoare de drumuri în Brazilian Jiu-Jitsu

Pagina 7
O familie pentru care culturismul nu mai are secrete

Pagina 9
Radioamatorii brăileni: până la Lună și înapoi

Pagina 10
Andrei Igorov - lacrimi pentru fiul rătăcitor al Brăilei

Pagina 11
La L.P.S. Brăila handbalul strălucește prin cea mai talentată generație de juniorare

Pagina 12
Dumitru Bulancea: fotbal din pasiune

Pagina 13
Brăila și centenarul Federației Române de Atletism

Pagina 14
Dictionar olimpic: "Motto-ul olimpic"
CITIUS-ALTIUS-FORTIUS

Un proiect unic pentru sportul brăilean: "Sport Plus Brăila"

de prof. Constantin Baciu

Conceptul "Sport Plus" are o vechime de cinci ani. Căutam un nume pentru o emisiune TV. Conexiunea devenea obligatorie cu formatul emisiunii. Cultura sportivă, din păcate, nu făcea parte întotdeauna dintre opțiunile jurnaliștilor sportivi. Motivele sunt lesne de înțeles, cel puțin din punctul meu de vedere... Astfel că, pe lângă știrile de actualitate, apărea un plus de informație atât de necesar. "Sport Plus" a fost promovat ulterior și în articolele de ziar semnate la finalul deceniului trecut.

Clubul Sportiv "Sport Plus Brăila" are viață, în principal, datorită unor idealuri personale, profesionale, datorită decepțiilor, convingerilor că fiecare om din sistemul nostru este dator să ofere mai mult copiilor, în primul rând, dar și celorlati dacă se poate. Conștient că în Brăila găsesc prieteni, colegi care au o construcție de idei în această direcție, am lansat oferta de a intra într-un proiect unic la nivel județean. Strategia noastră de a pune bazele performanței în cât mai multe centre aflate aproape în toată zonele orașului, aplicarea celei mai mici taxe percepută pentru copiii care fac sport în cluburi private, o bază materială modernă cu o investiție de 10000 RON, antrenori specializați în două secții noi în oraș, volei și badminton, sunt doar câteva argumente pentru un start "unic" într-un drum al performanței, care este conturat după numai două luni și asta pentru că privim și la vârful piramidei. Aici stă mărturie asocierea "Sport Plus Brăila"cu C.S.M. Brăila. Performanța în volei renaște în acea sală, cochetă odinioară, prin selecționații din centrele care adună în prezent peste o sută de micuți. Cu susținerea materială a celor două structuri, a Direcției pentru Sport și Tineret a Județului Brăila, Consiliului Local Municipal, se pleacă cu "toate pânzele sus", cum frumos spune Radu Tudoran. Cu vânt din pupa atingem țărmul abia peste 3-4 ani. Până atunci vom naviga, sperăm, pe vânturi domoale și pe valuri cât mai puține.

Suntem unici nu numai pentru că am reaprins speranța practicării voleiului de performanță. Suntem unici și pentru că am adus badmintonul la Brăila. Mulți au luat în bășcălie ideea. N-am dezarmat. Va fi o muncă fantastică de promovare pentru înțelegerea faptului că este unul dintre cele mai accesibile jocuri, în raport cu ceea ce dezvoltă în timp. Dar, vom reuși. Da, vom reuși pentru că "Sport Plus Brăila" aduce ceea ce este știut, dar nepus în practică. Se numește management sportiv modern.

Nu pot să dau uitării cea mai plăcută și dureroasă, totodată, amintire din săptămânile noastre de început. "Mănâncă și acum din ciocolată (n.r.- primită ca premiu) pe care o ține la frigider. Pentru că a câștigat-o de la club. Nepotul meu a făcut sport de performanță, fiind medaliat național. În clasa a zecea a mers acasă și a spus părinților că el se oprește... și a făcut-o pentru că se săturase să urce pe un lemn și să primească un carton", sunt cuvintele unui părinte care vede sportul cu alți ochi, așa cum spera să vadă și fetița sa la "Sport Plus Brăila".

Echipa din spatele acestui proiect

“Avem nevoie de cât mai mulți copii care să îndrăgească acest sport...”

Interviu realiizat de prof. **Lucian Dan Niculescu**

Profil

Nume si Prenume: Cazan Ionel
Data și locul nașterii: 25.11.1988 in com. Tufești, județul Brăila
Situația familială: căsătorit.
Date fizice: înălțime - 178 cm, greutate - 90 kg;
Performanțe sportive: 2005 - debutează la Rugby Club Brăila; 2005 - campion european, U18; 2006 - campion național, juniori; 2007 - campion european, U20; 2008 - campion național R7, seniori; 2008 - vicecampion național, seniori; 2009 - câștigător Cupa României la rugby cu CSA Steaua; 2009 - vicecampion național, seniori; 2010 - vicecampion național, seniori; 2011 - vicecampion național, seniori; 2011 - participă cu echipa națională la RWC (Campionatul Mondial de Rugby), seniori (Noua Zeelandă);

Lucian Dan Niculescu: Orice performer are un moment în viață de unde poate spune că își începe cariera sportivă. Care este acel “moment” al tău?

Ionel Cazan: În cazul meu pot spune că prima mea convocare la lotul național juniori sub 18 ani a fost primul impuls în viața de sportiv de performanță... se întâmpla în 2005,... apoi cu multă seriozitate și ambiție am reușit să mă pot menține la acel nivel.

L.D.N.: La prima vedere rugby-ul este un sport greu, extrem de greu. Ce are rugby-ul în plus față de alte sporturi pentru a determina un tânăr să îl practice?

I.C.: Toți cei care știu câte ceva despre acest sport sunt de acord că este unul extrem de greu dar, în același timp, rugby-ul este și un sport frumos... care definește, maturizează și schimbă un băiat într-un bărbat puternic. Rugby este un sport curat, te învață să-i ajuți pe ceilalți și, de asemenea, este un sport în care se muncește pentru echipă și nu individual.

L.D.N.: Se poate ajunge în marea performanță pornind din Brăila? Ce este necesar pentru asta?

I.C.: Eu cred că se poate ajunge unde îți dorești plecând de oriunde dacă ai alături de tine curaj și ambiție. Este nevoie de multă muncă, răbdare și seriozitate în tot ceea ce ți-ai propus... Să vorbești mai puțin și să faci mai mult...

L.D.N.: Ce a urmat după ce ai plecat din Brăila? Încearcă să ne faci un traseu al carierei tale sportive... echipe, oameni care ți-au influențat definitoriu cariera...

I.C.: După plecarea din Brăila (în anul 2006. n.r.) viața mea de sportiv de performanță a prins un alt contur care se definea pe fiecare zi care trecea... Munceam din ce în ce mai mult, îmi plăcea să descopăr orice lucru nou și făceam orice era nevoie să ajung cât mai sus, pe scara performanței... Când am ajuns în București, am jucat mai întâi pentru echipa Metrorex, cu care am și ieșit campion național, iar acest lucru m-a adus mai aproape de C.S.A. Steaua București, la care am ajuns după câteva luni (în anul 2007 n.r.).

L.D.N.: Există vreo performanță care îți este mai apropiată de suflet?

I.C.: Performanța de care sunt cel mai mândru este participarea la Cupa Mondială din Noua Zeelandă și, poate, marcarea unui eseu în meciul contra Argentinei..., singurul de altfel. Păcat că rezultatul a fost unul zdrobitor în defavoarea noastră.

(Continuare în pagina 14)

Ionel Cazan plonjând pentru finalizarea singurului eseu marcat de România în meciul cu Argentina, Cupa Mondială de Rugby - 2011 (Noua Zeelandă)

Rugby ROMANIA

Kaiac-Canoe:
o tradiție de peste jumatate de secol la Brăila (I)

1965 - Blîndu Marin în timpul unei competiții (primul din dreapta)

Clubul Sportiv Municipal Brăila a fost înființat în 1969. Una dintre primele secții existente la înființarea clubului a fost secția de kaiac-canoe care a beneficiat de amenajarea unei baze nautice, într-un fost atelier auto, pe faleza Dunării, în apropiere de capătul Bulevardului Al. I Cuza.

Începutul sporturilor nautice la Brăila nu a fost unul ușor (primul club de kaiac-canoe înființat în Brăila a fost "Dunărea" Brăila care a luat ființă în 1955 dar a funcționat până în 1964, avându-l ca antrenor pe Manole Virgil) și, în pofida condițiilor improprii, prin oameni dedicați acestui sport, s-a reușit aducerea înaltei performanțe la kaiac-canoe.

Așa s-a întâmplat și la C.S.M. Brăila iar la înființarea secției de kaiac-canoe au fost angajați ca antrenor, Matei Virgil, ca instructor, Jecu Mihai iar ca marangoz (n.r. Marangoz - Dulgher specializat în prelucrarea lemnăriei navelor sau a unor ambarcații) Blîndu Marin.

La trei ani de la înființarea clubului (n.r.- în 1972) pentru secția de kaiac-canoe s-a primit o nouă amplasare, o bază nautică nouă, situată tot pe malul Dunării. Baza avea acum vestiare, birouri, hangar pentru bărci și atelier de reparații bărci, cuprinse în două corpuri de clădire. De asemenea, baza a primit în dotare un ponton de ieșit la apă cu pasarelă, fabricat de șantierul Naval Brăila. Pentru ca sportul nautic atât de îndrăgit la Brăila să aibă tot ce îi trebuie, au mai contribuit, pe lângă instituțiile responsabile, și oameni cu suflet mare, cu dragoste pentru kaiac-canoe. Unul dintre aceștia a fost doctorul Victor Finescu. El rămâne în memoria colectivă prin faptul că a susținut înființarea la Blasova a unei baze de cantonament alcătuită din mai multe amenajări și căsuțe de cazare, cu sprijinul unor întreprinderi locale. Cât timp a trăit, doctorul Finescu a ajutat energic kaiacul și canoia brăileană, atât la competiții cât și la îmbunătățirea condițiilor de pregătire pentru zeci de generații de sportivi.

În același an (1972) a fost începută construcția "bacului de iarnă" de la sala Carantina, la vremea respectivă fiind unul dintre primele bacuri de pregătire pentru kaiac-canoe construite în țară. În scurt timp, dotarea secției cu acest bac a ridicat performanțele clubului în partea superioară a clasamentului general pe țara, sportivii brăileni contabilizând rezultate deosebite la concursurile naționale de kaiac-canoe. Relevant este faptul că înainte de construirea bacului de iarnă (care este în stare funcțională și în ziua de azi), sportivii secției se antrenau la... "Baia Modernă" (baie publică) de pe bulevardul Alexandru Ioan Cuza, în zilele în care nu era program cu publicul iar antrenamentele de pregătire fizică se făceau la stadionul Vasile Roaita, actualul Stadion Municipal.

1983 - (de la stânga la dreapta) Președintele C.S.M. Braila Ceapă Ionel, antrenor Jecu Mihai, antrenor Matei Virgil

Clubul îi avea ca angajați pe antrenorul Matei Virgil, cu jumătate de normă, iar ca instructor (după plecarea lui Jecu Mihai la clubul nou înființat, A.S. Portul Brăila, amplasat în zona docurilor portului Brăila, pe infrastructura clubului "Dunărea", desființat în 1964) a fost numit fostul sportiv al clubului și fost component al clubului Steaua București timp de cinci ani (1964-1969), Blindu Marin. Acesta, la scurt timp după finalizarea Școlii de Antrenori din București (n.r. - în anul 1974) a fost angajat ca antrenor cu normă întreagă în cadrul clubului C.S.M. Brăila.

În anul 1974 la secția de kaiac se angajaza ca marangoz Baciu Ionel (fost sportiv) iar după doi ani, urmând același traseu ca și Blindu Marin, este angajat ca antrenor odată cu finalizarea școlii de Antrenori (1976).

Astfel, la sfârșitul anilor '70, la secția de kaiac-canoe a C.S.M. Brăila s-au format trei grupe: kaiac fete antrenor Matei Virgil, kaiac băieți antrenor Baciu Ionel și canoe antrenor Blindu Marin.

Datorită dotărilor secției, a încadrării antrenorilor și nu în ultimul rând, datorită activități intense desfășurată de inimosul președinte de club Ceapă Ion, rezultatele au început să apară nu numai la competițiile naționale ci chiar și la cele de nivel internațional.

Aceste rezultate au impulsionat sporturile nautice la Brăila și, concomitent cu C.S.M. Brăila au apărut mai multe cluburi cu secții de kaiac-canoe (pe unul dintre acestea l-am amintit deja: A.S. Portul Brăila).

La Asociația Sportivă Portul Brăila a venit antrenorul Jecu Mihai iar în 1975 a fost angajat ca antrenor fostul sportiv al asociației, Igorov Andrei (n.r. care antrenase la Steaua București în perioada 1970-1972) întors acasă la Brăila, după ce s-a afirmat pe plan național și internațional (vârful său de performanță fiind înregistrat la Olimpiada de la Tokyo - 1964 unde a obținut medalia de argint C1 1.000m). Va profesa timp de trei ani, până în 1978 (când este luat ca antrenor al Lotului Național de Juniori și Tineret) iar la asociație vine Vlad Ilie, fost sportiv al Clubului Sportiv Municipal Brăila.

Articol de Florentina Ion
antrenor kaiac-canoe - CSM Brăila

(Continuare în pagina 8)

"Cycling for libraries"

Sport pentru bibliotecile publice

Corina Ciuraru
într-un moment de respiro
la "Cycling for libraries"

Am avut o șansă extraordinară în această vară: un concediu activ, în mijlocul naturii și, în același timp, să mă dezvolt profesional, căpătând experiență pentru o îndeletnicire, care aparent nu are de-a face cu sportul…: „bibliotecăreala".

O echipă de voluntari finlandezi, conduși de Mace Ojala și Jukka Pennanen, doi bibliotecari entuziaști și creativi au găsit soluția de a promova bibliotecile publice si sportul, în același timp: o caravană pe două roți care să străbată toate cele trei Țări Baltice: Lituania, Letonia și Estonia. Finlandezii recidivează pentru că, în 2011, evenimentul numit sugestiv **Cycling for Libraries** („Pedalând pentru biblioteci") **www.cyclingforlibraies.org** a avut loc pe ruta Copenhaga-Berlin.

Provocarea a fost irezistibilă pentru mine: un test de rezistență, o călătorie prin lumea țărilor Baltice, pe care le știam numai din poveștile cu nordici, ținuturi cu păduri de brazi nesfârșite și ierni prea lungi și, mai ales, oportunitatea de a întâlni 100 de bibliotecari și iubitori ai bibliotecilor din întreaga lume.

Cum să povestești în câteva cuvinte o astfel de aventură? Nici nu voi încerca! Voi folosi cifrele ca să vă invit să citiți jurnalul complet și stufos al acelor zile: 630 de km parcurși doar pe bicicletă, pe toate felurile de drumuri posibile, pe soare, vânt și ploaie. Timp de 11 zile (28 iulie - 7 august) am plecat din Vilnius (capitala Lituaniei) și am ajuns la Tallinn, în Estonia. Am trecut prin 18 localități, am vizitat 15 biblioteci, am cutreierat două parcuri naționale (Gauja și Lahemaa) și am admirat nenumărate obiective culturale și turistice. Restul veți afla de aici: **www.apasifoc.wordpress.com**.

Cele trei țări Baltice m-au impresionat pentru că acolo toată lumea merge pe bicicletă. Este un mod de viață, oamenii fac sport așa cum respiră. De la cel mai mărunt om, până la miniștri și poate chiar mai sus, folosesc bicicleta frecvent pentru deplasare. În Riga, ministrul Culturii, doamna Zaneta Jaunzeme-Grende, foarte firesc ne-a întâmpinat, a îmbrăcat o vestă reflectorizantă și ne-a însoțit prin capitala Letoniei pe o elegantă bicicletă albă. În altă localitate din Estonia, primarul s-a scuzat că nu poate rămâne prea mult alături de noi, pentru că este inscris la Triathlonul de la Otepaa (**www2.star-events.cc/event/tristar-estonia**)… și exemplele pot continua. Pe mine aceste constatări m-au impresionat: curățenia aproape obsesivă, ecologismul și dragostea pentru natură dar și setea nemăsurată pentru mișcare și sport in toate formele posibile.

Contrar presupunerilor inițiale, această călătorie pe două roți nu m-a epuizat. Înainte de a pleca spre Vilnius am făcut câteva antrenamente, câteva ture, din care una de 120 de km într-o zi, însă nu pot spune că aceast ciclotraseu a necesitat o pregătire specială. Am folosit o bicicletă MTB, care mi-a fost de mare folos pe drumurile nisipoase sau cu macadam ale Letoniei.

Deoarece pentru prima oară am pedalat cu un grup atât de numeros este important să specific pentru cei care nu știu că, în grup mare, este nevoie de reguli de deplasare. Nu se depășește liderul grupului, impulsurile de a arăta ce poți sunt interzise, nu este o întrecere. Pe drumuri circulate se merge într-o singură linie, câte doi sau trei în paralel se poate pedala doar pe drumuri izolate, fără trafic. A trebuit să păstrăm o distanță confortabilă pentru evitarea accidentelor. Pentru incidente mici, grupul nu se oprește, organizatorii asistă pe cel care are o problemă și apoi se recuperează distanța. Grupul anunță de la cap spre coadă sau invers apariția unei mașini, dintr-un sens sau altul. Toți membrii transmit informația ca într-un uriaș telefon fără fir. Și acum îmi răsună în urechi strigătele colegilor mei: „Caaar back!... Caaar up! One line!" (n.r.-„Mașină în spate! Mașină în față! Stați aliniați!"). Este o disciplină fără de care caravana s-ar transforma într-o turmă jalnică și haotică! Nu am mers fără cască de protecție și fără vestă reflectorizantă nici un minut! În fiecare dimineață aveam ședința de streching și de „protecția muncii".

Nu mă voi opri aici: plăcerea de a călători pe bicicletă a devenit mai mare! La anul plănuiesc alte călătorii și, fără să fiu un biciclist redutabil, afirm cu tărie că acest sport poate fi practicat de oricine și poate deveni o bucurie și o metodă de formare ca om, în armonie cu natura și cu propriul corp.

Mulțumiri soțului meu, Alois, care m-a însoțit, și asociației mele profesionale-ANBPR, care mi-a oferit un grant pentru a duce la bun sfârșit această unică experiență!

de Corina Ciuraru
Bibliotecar și ciclist amator

photo by Panu S./Somerma/Entressen kirjasto/Entresse library

A COSMOPOLITAN TOUR
BALTIC STATES
VILNIUS RIGA TALLINN

CYCLING FOR Libraries
CYCLING UNCONFERENCE FOR LIBRARIANS AND LIBRARY LOVERS
JULY 28TH —AUGUST 7TH 2012

Brăila, deschizătoare de drumuri în Brazilian Jiu-Jitsu

de **Costel Filip**

Jiu Jitsu: o colecție de tehnici, de deprinderi

Jiu Jitsu este o denumire generică pentru anumite tehnici ale căror principiu de bază este supletea și fluiditatea mișcărilor și nu rigiditatea și forța.

Originea Jiu Jitsu-ului poate fi regăsită în India, în jurul anului 2000 BC, și este considerată ca fiind una dintre cele mai vechi forme marțiale. Tehnicile au fost inventate de călugări în dorința lor de a se apăra de hoți și bandiți. Jiu Jitsu s-a răspândit mai întâi în China și apoi în Japonia.

De-a lungul anilor, multe stiluri de Jiu Jitsu s-au format în Japonia - Judo, Daito Ryu, Aikido, etc. unele punând accent pe antrenamentul cu arme, altele pe tehnicile de luptă cu mâna goală.

Mitsuo Meda primul maestru în Jiu Jitsu

Fiind una din cele mai vechi arte marțiale, Jiu-Jitsu este și una din cele mai complexe forme de autoapărare. Originea este controversată, fiind poziționată pe rând în India, apoi China, Japonia și Brazilia.

Cert este că în 1914, maestrul japonez Mitsuo Maeda după un periplu prin diferite țări ale lumii a ajuns în Brazilia. Expert în mai multe stiluri de Jiu Jitsu el a introdus în această disciplină sportivă elemente din lupte și box și a implementat noțiunea de sparring considerând că este obligatoriu antrenamentul cu un adversar. În Brazilia, Maeda l-a avut elev pe Carlos Gracie, acesta la rândul lui le-a transmis fraților săi ceea ce învățase. Cel mai interesat de această artă marțială a fost Helio Gracie și astfel, în 1925, s-a înființat prima Academie de Jiu Jitsu, un pas important în dezvoltarea acestei discipline sportive.

Brazilian Jiu Jitsu s-a răspândit în toată lumea iar în România acest stil de artă matială a apărut în urmă cu zece ani. În prezent sunt peste 10 cluburi în țară și peste 300 de practicanți.

Daniel Cernat primul brăilean campion european la Brazilian Jiu Jitsu

Daniel Cernat a fost pasionat de mic de lupte însă a practicat această disciplină sportivă doar în casă iar adversar i-a fost fratele. După terminarea studiilor, la 24 de ani, când sedentarismul își pusese deja amprenta Cernat a hotărât să își schimbe modul de viață.

"Părinții nu au înțeles pasiunea mea pentru sport și nu m-au lăsat să merg la niciun club iar pe la 24 de ani aveam deja 90 de kilograme. A fost momentul în care am hotărât să-mi schimb modul de viață, unul cu un regim alimentar sănătos și cu mult sport pentru a scăpa de kilogramele în plus", și-a reamintit Daniel Cernat.

Cel care avea să ajungă primul brăilean campion european la **Brazilian Jiu Jitsu (BJJ)** a început însă cu Aikido și apoi cu Kick Boxing. Cernat a optat apoi pentru Brazilian Jiu Jitsu și a reușit să se regăsească foarte repede printre campionii continentali.

"Am fost fascinat de acest sport și mă bucur că îl voi putea practica până la o vârstă înaintată. Am cucerit primul titlu european acum visez la cel mondial, sper că anul viitor să-mi pot îndeplini acest vis", susține Daniel Cernat.

În paralel cu formarea sa ca sportiv Cernat a hotărât să devină instructor BJJ și s-a alăturat **Organizației Behring România**, iar filiala Brăila, sub îndrumarea sa, a obținut până acum 31 medalii la competițile naționale.

Singurul român cu două medalii de aur la Londra

Pe 21 și 22 octombrie, la Londra au avut loc două competiții majore de Brazilian Jiu Jitsu și anume **European Open Jiu-Jitsu No Gi Championship** și **London Internațional Open IBJJF Championship**. Concursurile au fost organizate la Crystal Palace National Sports Centre de către Internațional Brazilian Jiu Jitsu Federation și la ele au participat peste 1.000 de sportivi, printre aceștia numărându-se și brăileanul Daniel Cernat.

Instructor la **Behring România - filială Brăila**, Daniel Cernat a reușit evoluții de excepție care i-a adus aurul la ambele competiții în cadrul categoriei de greutate "light feather"- 64 kg (gi) și respectiv 61,5 kg (no gi). Daniel Cernat a fost singurul dintre românii care au participat la competițiile de la Londra și care a câștigat două medalii de aur.

Palmares sportiv, Daniel Cernat:

2011 - Bronz - "Cupa României - BJJ"
2012 - Aur - World Professional Jiu-Jitsu Championships București Trial
Aur - "Cupa Vâlcea BJJ" (No Gi)
Argint - "Cupa Vâlcea BJJ" (Gi)
Bronz - "Cupa AGER Târgoviște" categorie și Open
Aur - London Internațional Open IBJJF Championship

O familie pentru care culturismul nu mai are secrete

Iuliana și Emil Giurgiu - bronz CN 2012

Culturismul este un sport individual și, cel mai adesea, sportivii care il practică au un stil de pregătire solitar sau cel mult într-un cerc restrâns. Apariția probei de "perechi" la concursurile de culturism a deschis acest sport către pregătirea de grup în care construirea fizică și armonizarea celor doi parteneri trebuie să fie elementele cheie care fac diferența în orice formă de întrecere. Ce se întâmplă însă când această "armonizare" în echipă transcede dincolo de scena competițională?

O astfel de situație am întâlnit-o în cazul familiei Giurgiu, sportivi brăileni care au adus la ultimul Campionat Național (desfășurat pe 22 septembrie 2012, la Reghin) locul 3 la perechi și câte un loc secund la individual, atât la masculin cât și la feminin.

Pentru Brăila este un lucru fără precedent deoarece sunt prima familie (soț și soție) care participă în pereche la concursurile de culturism.

Emil și Iuliana Giurgiu sunt căsătoriți din anul 1999 și au împreună o fetiță (Alexandra). Inițial s-au cunoscut, nu se putea altfel, la sala de antrenament unde Iuliana făcea ocazional sport de întreținere. Au început să practice culturismul în momente diferite (Emil G. în 1994, după ce practicase încă 4 ani de fotbal, iar Iuliana G. în 2009). La momentul respectiv, Emil Giurgiu era deja un sportiv cunoscut la nivel național fiindcă avusese o participare bună la zonalele de la Cernavodă, din 1998, la categoria 65 de kilograme.

Evoluția sa sportivă a fost constantă și a urcat pe podium la cele mai puternice concursuri naționale: Loc 1 la Cupa Farul, Constanța (2001); Loc 1 la Cupa României, Târgu Mureș (2002); Loc 1 la Memorialul "Anatol Popa", Călărași (2008); **Campion național în 2004 (Sibiu)**; Vicecampion național în 2011 (Bistrița); Vicecampion național în 2012 (Reghin). La aceste competiții a reprezentat clubul Petrolul Brăila (până în 2005, antrenor Voicu Liviu, an în care se desființează clubul iar din 2009 înființează cu un partener privat propriul club, VISPO Brăila, prin intermediul căruia reușește să reia participarea la competiții). Analizând prezența sa la competițiile naționale se poate observa că Emil Giurgiu nu a reușit să participe cu regularitate la Campionatele Naționale dar atunci când a făcut-o a obținut rezultate bune sau clasarea în primele 6 locuri la categoria 65 kg. Cauzele sunt multe, începând cu desființarea clubului unde s-a format, pierderea prematură a tatălui său și, nu în ultimul rând, sacrificiile pe care le-a făcut constant pentru familia sa, abandonând pe scurte perioade sportul pentru a munci fizic din greu la mai multe întreprinderi brăilene. Acesta din urmă pare a fi cel mai frapant lucru fiindcă, așa cum însuși sportivul spunea în discuția purtată înainte de a scrie acest articol: "... era greu când să ții regim pentru concursuri, să mergi la locul de muncă și să participi la cel mai înalt nivel competițional.... Era greu, dar am avut ambiție". Cu atât mai lăudabil este și faptul că după desființarea clubului Petrolul Brăila și-a asigurat pregătirea din proprii săi bani, fără ajutor de la sponsori sau alte structuri care aveau această posibilitate.

În acest context intră în activitatea sportivă și soția sa, Iuliana. Ea a ales mai întâi să fie mamă și, surprinzător pentru cei care citesc acest articol, în 2001, la finalul sarcinii avea 82 de kilograme. În prezent, sportiva Iuliana Giurgiu participă la categoria de 55 kilograme iar munca asiduă a făcut ca performanțele să apară și viitorul să pară optimist.

Pentru Emil, însă, viitorul deschide perspective bune și în domeniul antrenoratului. Deși este sportiv activ, a luat în grija sa destinele mai multor tineri sportivi dar cele mai bune rezultate le-a obținut cu Ariciu Valentin, campion național la juniori în 2007 și vicecampion în 2008.

În pofida experienței pe care o are și o poate împărtăși altora, familia Giurgiu nu se gândește decât la competițiile viitoare. Amuzat, Emil Giurgiu spune că și-a propus să participe la competiții până la... pensie dar visul lor cel mai mare este, citățm, "să obținem măcar o medalie de bronz la campionatele Europene, asta dacă bunul Dumnezeu ne dă sănătate și putere să ne antrenăm în continuare".

de Mircea Cărbunaru

Anii de început de la CS Portul Brăila
Emil Giurgiu: primul din dreapta (jos).

Ghid practic de înființare a unei structuri sportive fără personalitate juridică

Structurile sportive din România sunt reglementate, in principal, de următoarele acte normative: Legea nr. 69/2000 a educației fizice și sportului (republicată); HG nr. 884/200; OG nr. 26/2000.;

Etapele necesare pentru inființarea unei asociații sportive fără personalitate juridică și pentru obținerea certificatului de identitate sportivă (CIS) sunt următoarele:

1. Redactarea Procesului Verbal de constituire a asociației;
2. Cerere disponibilizare denumire (se depune la secretariatul DJST Brăila);
3. Redactarea Contractului de Societate Civilă Particulară pentru constituirea Asociației Sportive;
4. Autentificarea Contractului de Societate Civilă Particulară pentru constituirea Asociației Sportive;
5. Dovada patrimoniului;
6. Dovada sediului (contract de inchiriere, vânzare, comodat, etc.) ;
7. Confecționarea ștampilei;
8. Depunerea la secretariatul D.J.S.T. Brăila a dosarului (care cuprinde actele de constituire, contractul de societate legalizat, dovada de patrimoniu, dovada de sediu și 2 cereri, una pentru acordarea autorizației de funcționare și a doua pentru eliberare CIS);
9. Obținerea Certificatului de Identitate Sportivă (CIS) de la D.J.S.T. Brăila;
10. Afilierea la Asociațiile Județene pe Ramură de Sport la ramurile sportive prevăzute in C.I.S.

Structuri sportive a căror legalizare intră in competențele Direcției Județene pentru Sport și Tineret Brăila:

- Asociații Sportive școlare (fără personalitate juridică)
- Asociații Sportive (private, fără personalitate juridică)

Modelele documentelor solicitate și consiliere pot fi obținute gratuit de la D.J.S.T. Brăila (Str. Ghioceilor, Bl.A14, parter, Brăila, jud. Brăila, tel. 0239611351).

M.C.

Kaiac-Canoe: o tradiție...

(Urmare din pag.4)

Avântul sporturilor nautice la Brăila este concretizat, în anii '80, de înființarea a încă două structuri sportive de profil. Astfel, în 1981 se înființează în orașul nostru o altă secție de kaiac-canoe numită "Marina Brăila", pe lângă Liceul de Marină, avându-l ca antrenor pe Popescu Adrian iar ca instructor pe Constantinov Gheorghe. Un an mai târziu, în 1986, ia ființă și A.S. Voința care la rându-i are secție de kaiac-canoe pregătită de antrenorul Matei Virgil și instructor Constantin Tudorel. Din păcate numai C.S.M. Brăila va supraviețui după anul 1989.

Înființarea atâtor cluburi cu secții de kaiac-canoe a determinat o concurență benefică între cluburile brăilene care se întreceau la concursurile județene, zonale sau pentru calificarea sportivilor pentru campionatele naționale și internaționale. Amintim în continuare câteva dintre numele sportivilor brăileni care au obținut medalii la nivel național și european: Constantin Ionel, Zbanț Gheorghe, Timofte Tudor, Ivan Silvan, Luca Iulian, Rusen Adrian, Coman Anghel, Jercan Costel etc.

Federația de Kaiac Canoe a observat performanțele frumoase realizate la Brăila, precum și "afluxul" de sportivi brăileni veniți la loturile naționale și, prin urmare, înființează la Brăila, încă din anul 1984, "Centrul Olimpic de Giganți". Ca antrenori la acest centru au fost numiți Popescu Adrian și Blindu Marin.

Centrul Olimpic cuprindea 8 sportivi la canoe, 12 la kaiac băieți și 6 la kaiac fete. La acest Centru Olimpic au fost selecționați sportivii cu calitătii fizice deosebite pentru înaltă performanță, înălțime și anvergură deosebită a brațelor. În acest fel s-a format un lot de aproximativ 26 de sportivi, majoritatea selecționați din județ care se antrenau în cantonamente de pregătire... opt luni pe an. Centrul Olimpic a funcționat timp de 3 ani la Brăila cu rezultate deosebite.

La Brăila, anii '80 au fost marcați și de o frumoasă concurență între C.S.M. Brăila și A.S. Portul Brăila, lucru benefic fiindcă loturile naționale de kaiac-canoe erau pline de sportivi brăileni proveniți de la cele două cluburi. Cel mai important record este obținut în 1983 de către Constantin Ionel de la Portul Brăila care ajunge Campion Modial la seniori în kaiacul de 4 al României (1000m).

(N.r. - Partea a II-a va fi prezentată în numărul următor (nr. 5 - 2013) al Revistei "Sportul Brăilean" și va cuprinde perioada 1989 până în prezent)

[F.I.]

Rezultate internaționale obținute de sportivii brăileni de kaiac-canoe, în perioada 1979-1989:

1979

- Marian Dinicu și Coman Anghel (CSM Brăila), loc I, Campionatele Balcanice de seniori, la Kaiac (2) 100m

1981

- Constantin Ionel (Aș Portul Brăila), loc II, Campionatele Europene de juniori, la Kaiac (2) 1000m
- Luca Iulian (Aș Portul Brăila), loc II, Campionatele Europene de juniori, la Canoe (1) 500m
- Rusen Adrian (CSM Brăila), loc II, Campionatele Europene de juniori, la Canoe (2) 500m
- Zbanț Constantin (Aș Portul Brăila), loc II, Campionatele Europene de juniori, la Canoe (2) 1000m
- Zbanț Constantin, Luca Iulian, Rusen Adrian, loc II Campionatele Europene de juniori, la Canoe (7)
- Timofte Tudor (CSM Brăila), loc II, Campionate Balcanice juniori, la Canoe (1) 1000 m
- Timofte Tudor (CSM Brăila), loc III, Campionate Balcanice juniori, la Canoe (2) 1000 m

1983

- Constantin Ionel (Portul Brăila), Loc I, Campionate Mondiale seniori, la Kaiac (4) 1000 m

1984

- Constantin Ionel (Portul Brăila), Loc I, Campionate Balcanice seniori, la Kaiac (4) 50m și 100 m

1989

- Jercan Costel (Portul Brăila), Loc I, Campionate Balcanice seniori, la Kaiac (1) 500m
- Jercan Costel (Portul Brăila), Loc III, Campionate Balcanice seniori, la Kaiac (1) 1000m

Radioamatorii brăileni: până la Lună și înapoi

de Mircea Cărbunaru

Anastase Trentea - inițiatorul mișcării sportive de radioamatorism din Brăila (1954)

Anul acesta **Clubul Sportiv al Radioamatorilor din Județul Brăila** a pornit în activitatea de profil cu o nouă echipă de conducere, intinerită și pusă pe treabă, alcătuită din: Președinte - ing. Schillinger Victor (YO4SCY), Vicepreședinte: Savu George (YO4AAC), Secretar și Responsabil Radioclub - Cioacă Marian (YO4GNJ), membrii C.D. - Albu Valentin (YO4CAI) și Aliman Stan (YO4BYW).

Aceasta e știrea care mi-a atras atenția și de la care am pornit înainte de conceperea acestui articol. Cum până și în bucătărie, atunci când prepari ceva simplu, tot ai nevoie de câteva ingrediente, am cerut informații suplimentare pentru a afla mai multe amănunte despre starea actuală a clubului brăilean, altceva decât o simplă listă cu membrii conducerii. Am primit un ajutor prompt de la unul dintre cei mai vechi membrii ai clubului, **ec. Boris Ispir**, care de bună voie, din motive obiective, a predat conducerea în cadrul clubului unei generații mai tinere care poartă pe umeri obligația de a duce mai departe o tradiție. Discuția cu "nea Boris", cum îmi place să îi spun, mi-a relevat ceva mai mult decât informații seci, date, cifre, nume care pot construi o imagine statistică unui sport și despre care, să fiu sincer, nu prea avem cunoștințele necesare să îl înțelegem pe deplin.

Din ce mi-am dat seama radioamatorii sunt oameni pasionați de activitatea lor, au o organizare de grup exclusivist (dar deschis când e vorba de tineri) și, cel mai important, se consideră membri ai unei comunități transnaționale fiindcă nimic nu poate pune bariere în calea undelor radio. Acesta e și scopul de fond al radioamatorismului: de a comunica la cât mai mare distanță, în orice punct al globului. Culmea, nu "vorbitul" la distanță trebuie să fie abilitatea principală a unui sportiv radioamator ci capacitatea de a "jongla" cu tehnica din dotare, cu starea meteo a momentului și cu undele pe diferite frecvențe radio. Pentru profani ca mine acest sport seamănă cu pescuitul sportiv. Nu e vorba numai de noroc ci și de priceperea de a alege momeala potrivită, de a scufunda cârligul la adâncimea optimă și de a alege locul și momentul potrivit al zilei pentru a prinde prada așteptată. Și într-un caz și în celălalt apare la un moment dat adrenalina chiar dacă aparențele le poate cataloga drept cele mai pașnice sporturi din lume.

Boris Ispir - YO4AH

Să revenim însă la discuția cu nea Boris. I-am cerut să mă lumineze un pic asupra vechimii radioamatorismului în Brăila. Am aflat că primul brăilean care a coordonat înființarea unui grup de pasionați în domeniu (în anul 1954), a fost **Anastase Trentea** (purtător al indicativului YO4ATA) care a adunat lângă el mai mulți radioamatori dintre care îi enumerăm pe: Ghionea Constantin, Eftimie Gheorghe, Vasiliu Marin, Grigore George, Custură Nicolae.

În anul 1957 se înființează Radioclubul Regional Galați cu sediul la Brăila. La început, în cadrul Radioclubului, a funcționat o singură stație de recepție cu indicativul YO4-024. Un an mai târziu apare și primul radioamator brăilean autorizat pentru emisie-recepție (nu uitați în ce an și sub ce regim se petreceau aceste lucruri). Acesta se numea Vasiliu Marin și avea indicativul YO4WM. În martie 1959 a fost autorizat Grigore George (YO4WA) iar în decembrie, același an, Ispir Boris (YO4AH). Brăilenii nu sunt mulțumiți de existența unui radioclub care funcționa sub conducerea orașului vecin Galați, așa că în 1962 se organizează ca secție în cadrul C.S.M. Brăila. În această formă funcționează până în anul 2002 când se înființează Clubul Sportiv al Radioamatorilor din Județul Brăila.

(continuarea în pagina 15)

INFO PLUS

Aleca Marcel YO4ATW - este Maestru emerit al sportului

Vatcu Remus YO4GJH - este Maestru al sportului în unde ultrascurte

* * *

Familii de radioamatori din Brăila:

Familia Călin: Călin Ștefan YO4BEW (soț), **Călin Aneta** YO4FFL (soție), **Călin Mirela** YO4HEL (fiică)

Familia Miron: Miron Remo YO4FKO (soț), **Miron Veronica** YO4HYL (soție)

Andrei Igorov

Iacrimi pentru fiul rătăcitor al Brăilei

De câte ori a avut bucurii, necazuri, provocări sau se afla departe de casă, de fiecare dată, Andrei Igorov s-a întors la Brăila, pe meleagurile natale, locul de unde își încărca "bateriile" sau își limpezea gândurile pentru a construi performanțele sale sportive excepționale care au fost trecute, poate, prea ușor în anonimat.

Spre sfârșitul anului trecut (n.r. - 2011), Andrei Igorov a revenit pentru totdeauna în Brăila, locul de unde a pornit în viață, incheind astfel ciclul unei vieți și cariere sportive de excepție, după cum vom vedea mai departe.

Andrei Igorov s-a născut pe 10 decembrie 1939 la Brăila, în cartierul Pisc. A trăit alături de oameni a căror existență a fost mereu dusă sub semnul apei și al Dunării. Era inevitabil să fie atras tot de un sport legat de apă... un sport extrem de greu și destinat numai celor puternici: kaiac-canoe.

Andrei Igorov a început să practice sportul la clubul Portul Brăila unde, ca și canoist, a obținut la juniori multiple medalii naționale.

Performanțele sale timpurii au făcut ca în 1959 să ajungă sportivul C.S.A. Steaua București, unde și-a confirmat valoarea sportivă ajungând de mai multe ori campion național.

În 1963, la prima participare la Campionatele Europene din fosta Republică Federativă Iugoslavia, obține medalia de argint la canoe simplu 10.000 m. Tot în 1963 la Campionatele Mondiale de la Jajce (desfășurate tot în Iugoslavia) obține medalia de argint devenind și vicecampion mondial la proba care îl va consacra pe plan sportiv: canoe simplu 10.000 m.

În urma acestor performanțe ajunge în lotul național și se califică să participe la Jocurile Olimpice de la Tokyo, desfășurate în anul 1964. Aici are o participare de excepție și se întoarce în țara cu medalia de argint devenind vicecampion olimpic în probă de canoe simplu 1000m. Performanța sa sportivă va deschide drumul unei puternice școli românești de sporturi nautice încununate cu dominația absolută a României la probele de canoe, pe tot parcursul anilor '70 și începutul anilor '80 (cei mai cunoscuți performeri din acea perioadă rămân Ivan Pazaichin, Serghei Covaliov, Toma Simionov sau Petre Capusta)

Performanțele sale sportive continuă și în anii următori iar în 1965 cucerește titlu de Campion Europen, canoe simplu 10.000 m, seniori, la Campionatele Europene desfășurate în România, la Snagov. Ultima sa mare performanță sportivă este realizată în 1967, la Campionatele Europene de Seniori de la Duisburg (R.F. Germania).

A fost singurul sportiv din România care la Regata Internațională, Tampere, Finlanda (1967), a luat marele trofeu datorită câștigării a trei probe în cadrul competiției: canoe simplu 500m, 1000m și 10.000m. O performanță uluitoare pentru că la vremea respectivă puțini sportivi puteau "duce" atâtea probe în cadrul unei singure competiții.

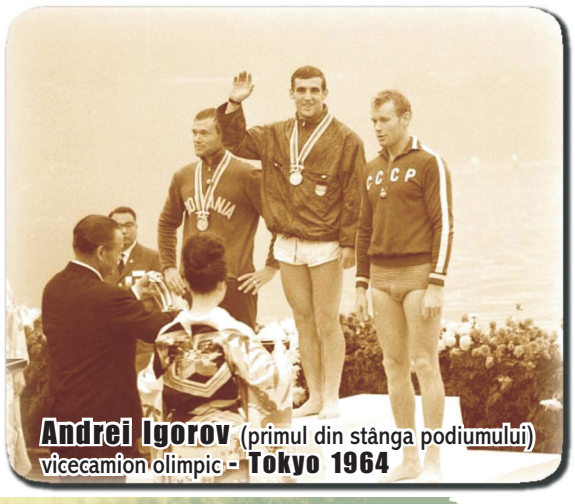
Datorită rezultatelor obținute în cariera sportivă, inca din 1963 i s-a decernat titlul de Maestru Emerit al Sportului iar numele său poate sta în "Cartea de Aur" a sportului românesc alături de alte celebrități din elita sportului.

Ca antrenor a debutat la Brăila, între anii 1975-1978, unde a pus pagaia (n.r. - vâslă scurtă cu o singură pală, care se manevrează cu ambele mâini și pe un singur bord, fără a o sprijini de ambarcație; în sport ea este specifică probei de canoe) în mâna multor tineri de la A.S. Portul Brăila. În 1978 este luat ca antrenor al Lotului Național de Juniori și Tineret dar după numai un an de zile a plecat la clubul SIMARED Baia-Mare, unde rămâne ca antrenor până în anul 1986. Destinul îl poartă mai departe ca antrenor la Clubul Sportiv Municipal Pitești (1986-1999) apoi ca antrenor la un Club Sportiv nou înființat "CANOE CLUB '82 A&A Curtea de Argeș (1999-2011). În 1994 a primit titlul de "Antrenor Emerit".

În toți acești ani alături de el s-a aflat o fostă mare sportivă din handbalul românesc: Marina Bosi Ivanov care și-a închinat viața sportului cu același devotament ca și regretatul Andrei Igorov iar în prezent domnia sa este lector conferențiar la catedra de Jocuri Sportive, secția handbal a A.N.E.F.S. București, unde desfășoară o intensă activitate profesorală, începând cu anul 1993. De asemenea, cel care i-a împlinit destinul lui Andrei Igorov, este fiul său, Andrei jr. care a dus mai departe dragostea pentru canoe și care în prezent activează ca sportiv în Austria, la PSV Viena.

Din păcate, sportivul brăilean ne-a părăsit pe neașteptate la vârsta de aproape 72 de ani, în data de 11.11.2011, la Curtea de Argeș. A dorit însă cu tărie să fie înhumat la Brăila, unde își pregătise un loc veci. A fost înmormântat la Cimitirul Lipovenesc de rit vechi în data de 13.11.2011, aproape de lumea lui, a lipovenilor dar și aproape de Dunărea care i-a sădit imboldul să iubească un sport aspru dar frumos: kaiac-canoe.

A consemnat **Florentina Ion**
antrenor kaiac-canoe CSM Brăila

Andrei Igorov (primul din stânga podiumului)
vicecampion olimpic - **Tokyo 1964**

La L.P.S. Brăila handbalul strălucește prin cea mai talentată generație de junioare

Inegalabilul baschetbalist Michael Jordan spunea că „Talentul câștigă meciuri dar munca de echipă și inteligența câștigă campionate". Pe bună dreptate, am zice la rândul nostru, iar exemplele care se subscriu acestei opinii le putem găsi și în jurul nostru însă, din păcate, din ce în ce mai rar.

Realitatea face ca la acest moment să avem revelația unei noi generații de tinere sportive de la L.P.S. Brăila care au adus un reviriment handbalului feminin juvenil din Brăila. Statisticile arată că în ultimii ani, grupele de handbal fete, junioare, încep să facă performanță și rezultate. La momentul actual, echipele de junioare I și II stau în fruntea seriilor din care fac parte în Campionatul Național iar acest lucru ne îndeamnă să credem că „viitorul sună bine" nu numai pentru L.P.S. Brăila ci și pentru întreg handbalul brăilean. Presa locală le-a apreciat drept „cea mai talentată generație" din handbalul feminin brăilean, juniori. În asentimentul acestor afirmații suntem și noi.

Pe scurt spus, vorbim despre echipa de junioare II, antrenată de prof. Viorel Alexandru, echipă care a „monopolizat" locul I în seria C a Campionatului Național de handbal fete, într-o grupă din care mai fac parte C.S.S. Galați, H.C ART Galați, C.S.S. Constanța, C.S.S. Slobozia; Axiopolis Cernavodă.

Dacă privim înapoi, primele rezultate le-au obținut încă din anul competițional 2008-2009 la categoria junioare 4, când au ieșit campioane naționale învingând în finală pe H.C Oltenia Rm. Vâlcea cu scorul de 18-15. Animate de aceste rezultate au revenit anul următor cu performanța de vicecampioane naționale la junioare 3 și tot în același an (2010) au ajuns vicecampioane naționale în O.N.S.S. (Olimpiada Națională a Sportului Școlar), după un meci strâns cu titratul club bucureștean A.C.S. Școală nr.181. În sezonul competițional 2010-2011 au obținut din nou la O.N.S.S. medalia de argint iar în campionatul național locul 4. Anul trecut la O.N.S.S. au obținut medalia de bronz și în campionatul național au ajuns din nou vicecampioane. Pentru anul 2012 au „contabilizat" până în prezent locul 3 pe țară la junioare II (Campionat Național ediția 2011-2012) și același loc secund pe țara în cadrul O.N.S.S. (Turneu final desfășurat la Târgu Mureș, ciclul liceal). Toate aceste rezultate îndreptățesc antrenorii și tinerele jucătoare să privească încrezători posibilitatea de a obține primul loc în ediția curentă a celor două competiții menționate anterior.

„Protagonistele" performanțelor prezentate ceva mai devreme în acest articol sunt: Bălțat Alexandra, Sanaploianu Beatrice, Popescu Alexandra, Boguș Simona - portari; Axinte Diana - centru; Paraipan Maria, Vasile Ionela - pivoți; Dobrilă Monica, Grigoraș Carmen - extremă stânga; Moldoveanu Gabriela, Oprea Mirela - extremă dreaptă; Casian Elena, Vodă Monica - inter stânga; Chipciu Bianca - inter dreapta; Irimia Florentina - inter stânga. Unele dintre aceste fete joacă și la echipa de junioare I reprezentând, de fapt, coloana vertebrală a acestei echipe (Antrenori: Viorel Alexandru și Cristi Preda).

Fiindcă publicul iubitor de sport preferă ierarhizările sau clasificările valorice (pornind și de la reflectarea lor în presă) putem spune că „vârfurile" acestei generații talentate sunt: Diana Axinte, Gabriela Moldoveanu, Monica Vodă și Paraipan Maria. Probabil că peste câțiva ani aceste tinere handbaliste vor ridica prestigiul handbalului brăilean prin activitatea lor desfășurată la echipe puternice sau la echipa națională a României. Spunem „probabil" fiindcă, din păcate, în sportul brăilean există și o doză ridicată de incertitudine datorată absenței bazei materiale și resurselor financiare adecvate atingerii înaltei performanțe. În același timp, există și anumite carențe de „sistem" care trebuie remediate în cel mai scurt timp. Profesorul Viorel Alexandru amintea, într-o discuție pregătitoare pentru acest articol, că există o problemă în privința „continuității" activității sportive de performanță a acestor fete. Terminarea liceului înseamnă, la nivelul Brăilei, pentru unele dintre ele, și terminarea carierei sportive fiindcă singura echipă brăileană de handbal feminin din Liga Națională (H.C. Dunărea) nu poate absorbi anual un număr însemnat de jucătoare formate la L.P.S. Brăila. Din acest motiv, profesorul Viorel Alexandru consideră că „o soluție binevenită în această situație ar fi să se creeze la nivelul județului Brăila o echipă de handbal fete de Divizia A care să reprezinte puntea de legătură între juniorat și sportul de înaltă performanță. Acest lucru este posibil cu minimă implicare din partea autorităților locale sau a unui sponsor privat autohton."

Înclinăm să îi dăm dreptate mai ales că am identificat la fetele care alcătuiesc această echipă a LPS-ului o încredere deosebită în viitorul lor, în consonanță cu ceea ce ne-au învățat predecesori celebri: „pentru fiecare persoană, sportul este un prilej de îmbunătățire a felului său de a fi" (Pierre de Coubertin). Haideți să ajutăm și noi ca această generație talentată să fie mai bună.

Articol de **Gabriel Leonard Sîrbu** și **Mircea Cărbunaru**

Dumitru Bulancea fotbal din pasiune

Conform definiției din dicționar, fotbalul este un joc sportiv între doua echipe de câte 11 jucători, fiecare căutând să introducă mingea în poarta celeilalte echipe, lovind-o cu piciorul sau cu oricare parte a corpului, în afară de mâini. Dincolo de definiții, fotbalul nu este numai un sport ci un adevărat fenomen social iar fotbaliștii au un statut privilegiat, de personaje publice, la fel de populare ca orice vedetă din showbiz.

În România din prezent, de cele mai multe ori, imaginea generală a fotbalistului este asociată cu salarii fabuloase (disproporționat uneori față de alte sporturi la fel de solicitante fizic și intelectual), pictoriale în reviste sau cu o viață extrasportivă scandaloasă. Cel mai adesea, din acest tablou lipsește ceea ce se poate numi iubirea pentru fotbal și practicarea acestui sport pentru plăcerea de a juca. De aceea trebuie să facem uneori recurs la acele vremuri când lucrurile stateau tocmai invers iar exemplele de viață sportivă pot constitui tot atâtea modele pentru generațiile viitoare.

Mulți brăileni tineri poate nu își amintesc cine a fost Dumitru Bulancea și cu câtă pasiune a practicat fotbalul, astfel că după retragere a continuat să practice acest sport dacă nu pe teren măcar de pe banca tehnică.

Dumitru Bulancea sau "nea Mitică", așa cum îi place să i se spună, s-a născut pe data de 05.09.1954 în localitatea Jirlău, județul Brăila. Primele sale contacte cu sportul rege au avut loc la vârsta de 14 ani și jumătate datorită unei preselecții organizate de către antrenorul Ulman Octavian care l-a selectat pentru echipa de juniori. Postul ocupat, pe care a și jucat în marea majoritate a carierei sale a fost extremă dreapta, asta mai ales datorită vitezei pe care o deținea. "Plecam de pe loc cu a șasea" spune un pic nostalgic nea Mitică, "calitatea mea era viteza și tehnica mea pe viteză, eram pe arcuri", completează el pentru a fi și mai convingător.

La 17 ani trece la echipa mare Progresul Brăila unde în jocul de debut contra Dunărea Giurgiu a marcat primul său gol cu capul, în ciuda celor doar 1,60 cm ai săi. Victoria cu 2-0 din acel meci i-a rămas puternic întipărită în memorie ca unul dintre pașii cei mai importanți din întreaga sa carieră. Peste doar un an suferă de o ruptură de menisc și „pierde" echipa. Cu toate acestea nu renunță la fotbal, ci joacă în divizia C la Chimia Brăila unde, de altfel, a fost golgheter, lucru ce a contribuit de altfel și la promovarea echipei în divizia B.

În perioada 1975-1983 se întoarce la Progresul Brăila sub tutela antrenorului Titus Ozon. Aici marchează peste 68 de goluri marea lor majoritate de pe postul său deja consacrat de extremă dreapta. Regretul său cel mai mare este acela că nu a acceptat să joace la o echipă din divizia A, atunci când i s-a oferit, asta și fiindcă a ținut prea mult la Brăila. "M-au rugat Poli Iași și F.C.M. Galați care pe atunci li se spunea ABBA pentru că un an erau în divizia A, doi ani în B... dar am refuzat."

Aici se încheie cariera sa de fotbalist brăilean și începe cariera de antrenor la juniori.

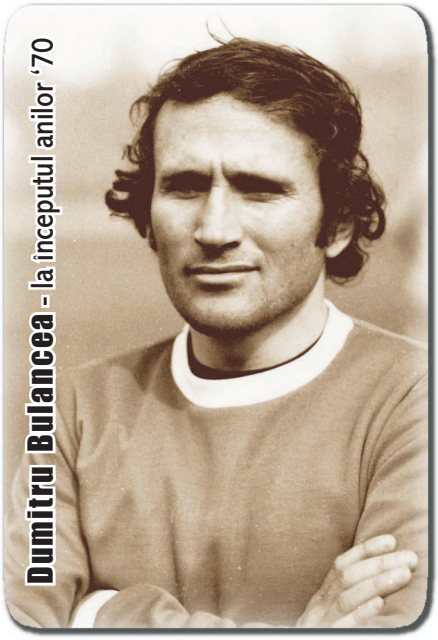
În 1985 la 2 ani de la retragerea sa din cariera de fotbalist sunt remarcate rezultatele sale ca antrenor de copii la diferite echipe obscure și i se propune de către Octavian Ulman un post de antrenor la juniori la Chimia Brăila. Post ocupat până în 1990 când începe să antreneaze la Dacia Unirea Brăila după ce în prealabil a absolvit în prima promoție de antrenori formați de Scoala Națională de Antrenori. Cea mai notabilă performanță este obținută în perioada 1993-1994 când obține cu juniorii titlul de vice-campioni naționali, reușind să treacă de echipe precum Satu-Mare, Sibiu și Dinamo. "Singurii care ne-au bătut au fost Steaua" își amintește Dumitru Bulancea.

1975 - Echipa FCM Brăila antrenată de **Titus Ozon** (dreapta)
Dumitru Bulancea (rândul de jos, al patrulea din stânga)

Dintre copii formați și antrenați de el se numără: Cristian Hăisan, Emil Cristian, Roșu Costel, Moldoveanu Emanuel, Gheorghe Vasilică, Ciocea Nicolae, Bulancea Florian, Rădulescu Ginel.

Întrebat despre ce a însemnat pentru el faptul că a antrenat

Dumitru Bulancea - la începutul anilor '70

la juniori Nea Mitică răspunde: "Antrenorul trebuie să simtă copilul și invers, trebuie să fie un al doilea părinte. Totul se face cu răbdare și pasiune, asta am învățat-o de la Viorel Mateianu despre care pot spune că a fost exemplul și mentorul meu. Eu rămâneam până noaptea cu ei și jucam cot la cot la antrenamente, nu dădeam ordine de pe margine".

Întrebat care sunt cele mai fericite și cele mai triste momente din carieră, Nea Mitică răspunde fără ezitare: "Cel mai fericit moment a fost în 75 cind am marcat la Ploiești contra Petrolului. Am câștigat atunci cu 1-0 în fața a 35000 de spectatori. Golul meu a distrus șansele Petrolului de a promova în A. Cel mai trist moment a fost când am fost acuzat de colegii de echipă că nu vreau să joc deoarece aș fi „vândut" meciul iar eu acuzam dureri la genunchi. O săptămână mai târziu am fost operat de menisc. Abia atunci m-au crezut...".

Părerea sa despre fotbalul brăilean actual este că pentru a obține rezultate trebuie să se creeze un centru de copii și juniori pentru fiecare categorie de vârstă începând chiar de la vârsta de 6 ani. "Fotbaliștii trebuie crescuți, nu importați!" crede cu tărie Dumitru Bulancea, apoi concluzionează: "Și pe timpuri se juca dur dar noi eram mai călîți atât ca jucători cât și ca ființe umane".

Dumitru Bulancea a fost și continuă să rămână pentru mulți un exemplu de dăruire, răbdare, de pasiune doar pentru sport ce ar trebui practicat, înainte de toate, din plăcere. Generațiile cărora le-a făcut cunoscut sportul rege știu mai bine despre ce vorbesc, mai ales atunci când simt nevoia firească să se oprească pe stradă și să îl salute pe cel care le-a fost mentor.

Articol de
Gabriel Leonard Sîrbu

Brăila și centenarul Federației Române de Atletism

Articol de **Mircea Cărbunaru**

Anul acesta s-au împlinit **100 de ani de existență a Federației Române de Atletism**. O cifră care arată tradiția îndelungată a atletismului în România. Datele consemnate de istorici dovedesc că atletismul se practică în România încă de la sfârșitul secolului XIX datorită studenților care învățau în străinătate și organizau pe perioada vacanțelor competiții de alergări, sărituri și aruncări. Primul concurs menționat în documentele vremii este localizat în Bucureștiul anului 1882 și îi avea ca protagoniști pe elevii liceelor Sf. Sava și Matei Basarab.

Orașul Brăila nu a stat mult timp departe de aceste "tendințe" de practicare a atletismului iar primele întreceri de atletism sunt menționate în arhivele presei locale, în anul 1910 când se desfășoară "cele dintâi alergări pedestre publice", pe distanța de 1350 m, manifestări la care luau parte alergători și sportivi din Brăila, Galați și București.

Centenarul sărbătorit de Federația Romană de Atletism se referă la anul **1912** când s-a înființat "**Comisia de atletism, alergări pe jos și concursuri**", în cadrul Federației Române a Societăților Sportive (F.R.S.S.). Această comisie a fost, de fapt, precursoarea Federației Române de Atletism care a început să funcționeze într-o formă asemănătoarea cu cea din ziua de azi abia începând cu anul 1923, an în care se afiliază și la I.A.A.F., federația internațională de profil. F.R.A. a fost a 19-a federație națională afiliată la acest prestigios for internațional.

Bucurându-se de sprijinul statului român și al Casei Regale a României (n.r.- de exemplu, după 1913, Regele Ferdinand și Primăria Bucureștiului au hotărât să cedeze contra unei sume simbolice, de... un leu, Federației Române de Atletism un teren de 25 de hectare în apropierea Arcului de Triumf, locul unde se găsește și azi sediul federației), atletismul a cunoscut încă de la început o dezvoltare liniară întreruptă doar de izbucnirea Primului Război Mondial. Cu puțin înainte de începerea războiului, în țara noastră se organizează primul Campionat Național al României la atletism (1914) care cuprindea 16 probe organizate numai la... masculin. Femeile vor avea propriile competiții naționale abia din anul 1922.

În anul 1928, România participă pentru prima oară cu atleți la Jocurile Olimpice de la Amsterdam. în delegația țării noastre erau prezenți 12 atleți (10 băieți și 2 fete). Din acest moment atleții români participă la tot mai multe competiții internaționale iar F.R.A. se implică în organizarea altora pe teritoriul României (1937 organizarea Jocurilor Balcanice la București). Cea mai longevivă competiție cu participare internațională organizată în țara noastră îl reprezintă "Campionatele Internaționale ale României" care au avut prima ediție în 1948.

Chiar dacă regimul comunist instaurat după mijlocul deceniului 4 (sec. XX) a schimbat dramatic contextul social și politic din România, atletismul a continuat să existe și să se dezvolte în toată țara. Vom da ca exemplu tot orașul Brăila unde atletismul ia amploare în anii '60 iar la Brăila se înființează mai multe cluburi și asociații sportive cu secții de atletism: C.S. PROGRESUL (1962), CLUBUL SPORTIV ORĂȘENESC "VIITORUL", A.S. TÂNARUL METALURGIST (1967), CLUBUL SPORTIV Brăila (1969). Din 1968, în Brăila apare și prima formă de învățământ vocațional sportiv (cu secție de atletism distinctă) prin înființarea școlii Sportive (pe lângă Lic. "Ghe. M. Murgoci") care avea 210 elevi, 4 secții sportive (atletism, baschet, gimnastică și volei) și 7 profesori-antrenori care se ocupau de pregătirea de specialitate. După mai multe transformări succesive, învățământul vocațional sportiv brăilean se concretizează, în 1991, în forma actuală de existență reprezentată de Liceul cu Program Sportiv Brăila.

Anișoara Cușmir (centru) si antrenorul Ioan Leu (primul din dreapta) imediat dupa obținerea titlului olimpic de la Los Angeles 1984

În contextul arătat anterior putem spune că, la fel ca în multe ale orașe ale țării, Brăila a creat o școală proprie de atletism care și-a adus contribuția sa la patrimoniul de performanță înregistrat în cei 100 de ani de activitate ai Federației Române de Atletism. Amintim aici de Anișoara Cușmir și Daniela Costian (ambele descoperite în 1973, respectiv 1977, de antrenorul brăilean Ioan Leu; după plecarea din Brăila, Anișoara Cușmir a atins cea mai înaltă perfermonta înregistrată de vreun atlet format la Brăila: Campioană Olimpică la săritura în lungime, la Los Angeles - 1984), Doru Oprea și Gina Panait (primii campioni mondial de juniori din Brăila 1973 și 1975), Sica Lazăr Bunea, Eugenia Baciu, Nicu Roată, Daniel Sărăcilă, Daniela Matei, Giulia Stanciu, Daniela Pleșcan, Luiza Stan, Carmen Petrică, Gherghiceanu Leonard; atleții de înaltă performanță Adelina Gavrilă și IonuțPungă (locuri I și II la CE 1997, antrenor emerit Dumitru Mihail) sau Ioniță Anamaria...

Da, avem multe motive să ne bucurăm că istoria atletismului brăilean se împletește cu istoria, deja seculară, a Federeatiei Române de Atletism, o structură sportivă care și-a onorat mereu numele la superlativ. La mulți ani FRA!

O parte din catedra de atletism a LPS Brăila, foști sportivi și în prezent antrenori de elita ai atletismului brăilean. De la stânga la dreapta: Anilena Anton, Luiza Stan, Fanel Ionescu, Sica Lazăr, Tasia Popescu, Nicolae Iorga, Mihail Dumitru

DICȚIONAR OLIMPIC (III)

JOCURILE OLIMPICE ȘI MĂRCILE SALE: MOTTO-UL OLIMPIC

Motto-ul Olimpic este un enunț care însumează o filozofie de viață, un cod care conduce către viitor:

Citius, Altius, Frotius

Mai repede, mai sus, mai puternic

Acest motto simbolizează calea urmată de fenomenul sportiv mondial. Cu mesajul său ne confruntăm în permanență, în dorința de a ne dovedi nouă înșine că încă nu ne cunoaștem suficient posibilitățile, că putem mai mult. Victoriile se obțin greu, iar rasplata vine uneori foarte târziu. În acest context sportul este un mijloc de desăvârșire a omului.

Moto-ul a a fost propus de **Pierre de Coubertin** (numele său adevărat este Pierre de Frédy, Baron de Coubertin, 1863-1937, părintele Jocurilor Olimpice moderne) la crearea Comitetului Internațional Olimpic în anul 1924 și a fost folosit pentru prima dată în timpul Jocurilor Olimpice de la Paris (1924). Creatorul acestui dicton este preotul francez **Henri Didon** (1840-1900), scriitor și orator francez, eminent educator și împătimit promotor al sportului în școli și al sportului în general. Mai târziu, Coubertin a desemnat aceste cuvinte drept deviză a olimpismului modern.

Antrenor Emerit **Mihail Dumitru**

Henri Didon

Pierre de Coubertin

Continuare din pagina 3 - Interviu cu rugbystul Ionel Cazan

"Avem nevoie de cât mai mulți copii care să îndrăgească acest sport..."

L.D.N.: Dacă ne întoarcem la Brăila, ce crezi că ar trebui făcut pentru a ridica rugby-ul local la un nivel mai mare de performanță?

I.C.: Aici sunt multe de făcut. Avem nevoie de cât mai mulți copii care să îndrăgească acest sport și, totodată, partea materială care este cea mai importantă în dezvoltarea sportului de performanță trebuie asigurată pentru copii care practică rugby. Fără o bază sportivă adecvată nu se poate realiza performanță…

L.D.N.: Știm că la momentul la care îți luăm acest interviu ești în apropierea unui important eveniment de viață. Ce poți să ne spui despre asta?

I.C.: (n.r. - La momentul interviului urma să se căsătorească tot aici, în orașul care l-a consacrat, Brăila) Evenimentul care urmează este unul dintre cele mai importante din viața mea, a fiecărui om și mai ales în viața fiecărui sportiv deoarece, cu ajutorul familiei, poți trece mai ușor peste momentele dificile întâlnite în sportul de performanță.

L.D.N.: Brăila ți-a oferit repere în viață ... E necesar să ne întoarcem din când în când de unde am pornit?

I.C.: După părerea mea este important că niciodată să nu uităm de unde am plecat și mai ales să nu uităm de oamenii care ne-au fost alături. Ca și în cazul meu, Brăila poate oferi multe repere și reușite în viață sau în cariera sportivă … dar asta se întâmpla numai dacă tu, ca sportiv, îți dorești cu adevărat și mai ales dacă există oameni dispuși să te susțină.

[L.D.N.]

Rugby ROMANIA

Costel Pătrășcan

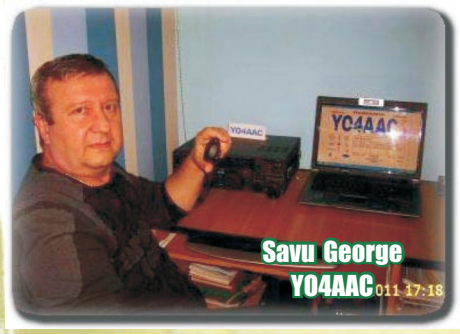
Radioamatorii brăileni...

continuare din pagina 9

Încet, încet ajungem din nou în prezent și dincolo de o lungă istorie a radioamatorismului brăilean putem contabiliza și performanțe printre care se numără titluri naționale sau premii internaționale la diferite competiții. Anul acesta C.S.R.J. Brăila a obținut mai multe distincții și s-a făcut remarcat prin:

- prof.dr.ing. **Oproescu Gheorghe** (YO4BKM) care a devenit Campion Național la secțiunea "Creație Tehnică".

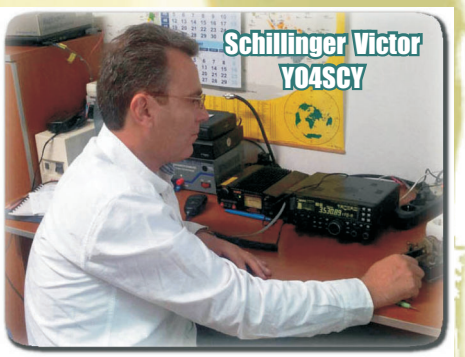
- **Savu George** (YO4AAC) a ocupat locul II în lume în cadrul "Top Contest Rank All Printer", pentru cel mai activ indicativ din perioada 2002-2012;

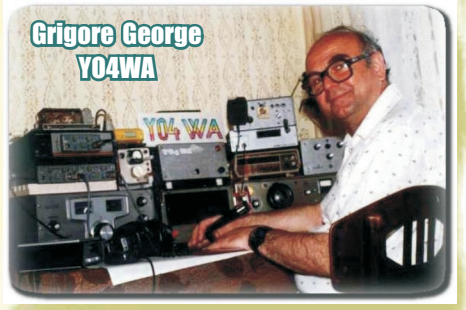
- **Vatcu Remus** (YO4GJH), locul III la Campionatul Internațional de Unde Ultrascurte (organizat de F.R. Radioamatorism) și tot în acest an el a reușit să construiască un grup de antene cu care a emis în unde ultrascurte **cu reflexie pe... Lună** (performanța tehnică uluitoare dacă ne gândim că aparatura din dotarea individuală a radioamatorilor nu poate rivaliza cu aceea de care dispun agențiile spațiale sau cele militare, la nivel mondial).

Dincolo de performanțele enumerate mai sus, trebuie să menționăm că de câtva timp, radioamatorii brăileni folosesc deja comunicații digitale (cei mai activi în acest domeniu sunt: Savu George - YO4AAC, Miron Remo - YO4FKO, Aleca Marcel - YO4ATW și noul președinte al clubului, **ing. Schillinger Victor** - YO4SCY) ceea ce arată că aceștia au făcut deja pasul către tehnologia acestui secol. Până la Lună au ajuns cu undele radio... rămâne să aflăm unde îi poate duce, în anii următori, pasiunea și energiile consumate cu generozitate de practicanții acestui sport.

M.C.

Colectivul redacțional

- Coordonator număr:
Mircea Cărbunaru
- Colaboratori:
Corina Ciuraru
Florentina Ion
Constantin Baciu
Costel Filip
Lucian Dan Niculescu
Mihail Dumitru
Costel Pătrășcan
Gabriel Leonard Sîrbu
- Corectura:
Florentina Toader
- Tehnoredactare și concepție grafica:
Mircea Cărbunaru

- Publicație finanțată și realizată de **Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Brăila,**
- Director executiv:
Mihnea-Alin Badiu
Director executiv adjunct:
Nicușor Hagiu
- Birou Sport DJST:
Păunița Iuga
Corina Andronache
Mircea Cărbunaru

ISSN 2067 - 5585

E-mail: dsjbraila@upcmail.ro; dsjbraila@gmail.com
Tel/fax:0239612006; URL:www.dtsj.braila.net

HOTEL ** SPORT BRAILA

ADRESA:Str. Dimitrie Bolintineanu, nr. 2 (lângă Cinematograful Central)
TELEFON: 0239-611346;
FAX: 0239-612006
MOBIL: 0755153091
CAPACITATE: 47 locuri (25 camere single, duble și 1 apartament)
BUFET: 25 locuri
SALON DE PROTOCOL: 12 locuri
E-mail: dsjbraila@upcmail.ro sau dsjbraila@gmail.com

RESTAURANT ** SPORT BRAILA

ADRESA: Str. Băii, nr. 2 (Colț cu str. Brașoveni)
TELEFON: 0239-613870;
FAX: 0239-612006
MOBIL: 0755153092
NR. DE LOCURI: 100 locuri
SALON DE PROTOCOL: 20 locuri
E-mail: dsjbraila@upcmail.ro sau dsjbraila@gmail.com

www.dtsj.braila.net

SPORTULUI ÎI PASĂ
NU VREA VIOLENŢĂ
anst
autoritatea națională
pentru sport și tineret
CAMPANIE ORGANIZATĂ DE
DIRECŢIA JUDEŢEANĂ PENTRU
SPORT SI TINERET BRĂILA
www.dtsj.braila.net
Fair Play
şi
Toleranţă
Designed by DJST Braila